

Rakkaat ystävät!

Ei julkaistavaksi ilman lupaa!

Leena ja Jari Honkakari 7/2022

9.11.2022

honkakari@gmail.com

jari.honkakari@gmail.com

Marraskuun alkaessa paikalliset vaihtoivat talvisempiin vaatteisiin; farkkuihin ja pitkähihaisiin, päällystakkeihin ja saapikkaisiin. Itse koemme olevamme vielä keskellä mitä mahtavimpia ”heinäkelejä”; päivisin on edelleen hyvinkin lämmintä, mutta ei enää polttavan kuumaa, merivesi on lämmintä ja illat samettisen pehmeät. Ensimmäiset sateet on saatu ja niistä kansa on todella hyvillään; pölyt huuhtoutuvat, ilma puhdistuu ja ulkona on kevyempi hengittää. Kuivan ja kuuman kesän jälkeen sateet ovat iso siunaus. Niitä odotetaan ja toivotaan, että sadetta saataisiin riittävästi.

Sitruhedelmiä ei tarvitse välttämättä ostaa, vaikka ei omaa puutarhaa omistaisikaan. Sitruunoita, appelsiinejä ynnä muita löytyy puistoista. Sen kun vain keräät maahan tippuneet. Jarin on tapana tuoda mehukkaat greipit aamulenkiltään. ”Tältäkö greippien pitäisi oikeasti maistua?”, ihmettelemme. Jotkut lajit maistuvat uskomattoman pehmeiltä ja makeilta.

Seurakuntalomme edessä kasvavat oliivit ja taatelit ikävä kyllä päätyvät kadulta suoraan roskiin.

Työn järjestelyjä

Viime viikolla käytiin tärkeitä yhteistyöneuvotteluja Norjan Israel lähetysten (NCMI) ja sen kumppaneiden kesken. Oli ilo tavata kasvotusten Kylväjän Hanna Lindbergiä ja Jerusalemin kollegaamme Sanna Erelää. NCMI:n johtaja, Vegard Soltveit, jättää tehtävänsä vuoden vaihteessa. Pestiä tullaan aluksi hoitamaan väliaikaisvoimin. Uutta johtajaa etsitään myös Jerusalemin Caspari-keskukselle. Rukoillaan oikeita ihmisiä näille tärkeille johtopaikoille. Iloinen uutinen on se, että Kansanlähetys on uutena kumppanina lähettämässä Immanuel-kirkkoon nuoren pappispariskunnan ensi vuoden elokuussa. He aloittavat tällöin kielikoulunsa, joten apuvoimia tarvitaan täällä senkin jälkeen. Vakituinen pappisparimme, Eyvind ja Siv Anita, ovat hyvin kuormitettuja uusissa tehtävissään ja hekin toivoisivat voivansa aloittaa kieliopinnot ensi vuoden alussa. Meidän pestimme päättyy kuukauden kuluttua. Pastori Kåre, norjalainen työtoverimme viime keväältä, on lupautunut tulemaan (tammikuusta?) auttamaan, joten se olisi todella iso apu ja helpotus tilanteeseen. Myös vapaaehtoistilanne on ollut hankala. Olemme odottaneet kahta tanskalaista nuorta koko syksyn ja on käynyt ilmi, että he eivät tule lainkaan. Hätäavuksi saamme toiset kaksi tanskalaista reiluksi kuukaudeksi. Vetreät eläkeläiset Norjasta, Knut ja Per, ovat parhaillaan reilun kolmen viikon komennuksella ja ovat tehneet kiinteistöpuolella todella kaivattua ja hyvää jälkeä.

Kirkon mäeltä

Kevätpuoleen verrattuna jumalanpalvelusten kävijämäärät ovat olleet tasaisesti nousussa. Immanuel-kirkon tavaramerkkinä halutaan edelleen pitää sitä, että se on luokseen kutsuva, helposti lähestyttävä matalan kynnyksen kirkko, missä ihmiset otetaan vastaan lämmöllä ja rakkaudella. Pari viikkoa sitten yhteiselle sapattiatierialle tuli talon täydeltä väkeä, joku saattoi tulla suoraan kadultakin muitten perässä. Ei haitannut. Jokaiselle löytyi paikka ja kaveri viereen. Hienoisista epäilyistä huolimatta nyyttäriruoka riitti, jäi jopa tähteeksikin, kuten Herramme pidoissa ainakin.

Per ja Knut tauolla

*Keittiö-
puuhissa
Eyvindin
ja Siv
Anitan
kanssa*

Sapattina uusia ihmisiä on tullut tekstin lukijoiksi ja esirukoilijoiksi, jokainen omalla tyylillään ja aksentillaan. Afrikkalaiset saattavat rukoilla erilaisella intensiteetillä kuin joku jäykempi eurooppalainen, amerikkalainen tai aasialainen. Ei mitään väliä! Kaikkiin rukouksiin seurakunta vastaa yhdestä suusta ja sydäimestä: "Amen!" Voi, miten iso ilo ja rikkaus; ihmisiä eri kansoista ja kielistä ylistämässä Messiastaan, pyytämässä hänen apuaan ja odottamassa hänen paluutaan. Se koskettaa, ei siinä oikein kuivin silmin voi olla mukana!

Tiistai-illan raamattupiirissä käy pari seurakuntalaista säännöllisesti ja muutama muu vaihtelevasti. Kaikki miehiä! On koskettavaa nähdä kuinka Johanneksen evankeliumista aina vaan riittää ammennettavaa. Nuorten aikuisten ryhmä (18-35v) on hiipunut ja odottelee uusia aktiiveja mukaan. Kerran kuussa kokoontuvaa naisten raamattupiiriä vetää maallikko ja se kerää hyvin naisia yhteen, kymmenkunta naista kerrallaan. Englanninkielisessä pyhäkoulussa käy 7-8 lasta + vierailevat pikkutähdet. Luonnikkaasti lapset toimivat tarvittaessa toisilleen heprean kielen tulkkeina.

Open Church'ssa käy 25-60 vierailijaa päivittäin. Israelissa valittiin uudet kansanedustajat parlamenttiin tiistaina 1.11. Tuo vaalipäivä oli yleinen vapaapäivä ja kirkonraitti oli myös kansoitettu. Kirkon ovi kävi tiuhaan tahtiin. Neljän tunnin aikana saimme yli 130 vierailijaa, joille saimme kertoa kirkostamme ja sen sanomasta. Ei kuivin silmin siitäkään päivästä selvitty. Jotkut näyttivät erityisen kosketetuilta ja lupasivat tulla jumalanpalvelukseemme. Eivät ole tulleet, ainakaan vielä. Olemme vuosien varrella ymmärtäneet, että juutalaiselle jumalanpalvelukseen tulo merkitsee kuitenkin valtavan korkean kynnyksen ylittämistä. Halu voi olla aito, mutta jokin vielä pistää vastaan. Konsertteihin on helpompi tulla. Monet odottavat jo joululaulujamme.

Pyhäkoulua kirkon puutarhassa.

Little Lambs eli Pikku Lampaat on kynnyksetön paikka seurakuntatalolla, jonne ti-aamuisin 0-3 vuotiaat vanhempansa kanssa voivat tulla leikkimään tai vain huoahamaan kahvikupin ääreen ja muitten seuraan pariaksi tunniksi. Tällä viikolla kaksi uutta äitiä kolmen pienensä kanssa tuli joukkoon mukaan. Tupa tuli täyteen kuudesta lapsesta ja äidistä! Ovat kiitollisia ja iloisia saadessaan myös tutustua toisiinsa ja voidessaan jakaa vanhemmuuden kysymyksiä. Pikku Lampaat ei ole uskonnollinen ryhmä, kuten pyhäkoulu. Vanhemmat tietävät, että kirkko tarjoaa heille tämän ilmaisen palvelun. Heidän kanssaan ollaan aina isolla sydämellä ja rukoillaan, että tämä voisi omalla tavallaan tasoittaa ja avata tietä Paimenen luo.

Pikku lammas musisoimassa.

"Sen jälkeen minä palaan ja rakennan jälleen Daavidin sortuneen majan. Raunioista minä sen taas rakennan, minä pystytän sen uudelleen, jotta kaikki muutkin ihmiset etsisivät Herraa..."
Apt 15: 15-17

*Sinua siunaten,
Leena ja Jari*

Kiitos sinusta, lähettäjämme ja esirukoilijamme!

Kiitos hyvästä yhteistyöstä, työnilosta ja terveydestä.

Kiitos kaikista kohtaamisista.

Rukoillaan työyhteisön, seurakuntalaisten ja kaikkien Jumalan koskettamien ihmisten puolesta.

Pyydetään oikeita ihmisiä oikeille paikoille.

Lähettäjärenkaaseen kuuluvat saavat halutessaan myös ilmaisen Kylväjä-lehden. Sen voi lukea ja tilata kotisivuilla: www.kylvaja.fi/materiaalipankki/kylvaja-lehti Voit tilata sen myös ottamalla yhteyttä Kylväjän toimistoon. Työmme katetaan suurelta osin yksityisillä lahjoituksilla. Suurkiitos tuestasi! Viitenumeron 36210 käyttö säästää rahaa. Mikäli haluat käyttää seurakuntakohtaista viitenumeroa, se löytyy osoitteesta <https://www.kylvaja.fi/osallistu/lahjoita> tai kysymällä Kylväjän toimistosta.